

[Kirkeministeren.]

rende Aar. Og der er jo ogsaa noget her, der hedder, at Sporene skræmmer. Der har i Tidernes Løb været nedsat adskillige kirkelige Udvalg og Kommissioner, og disse Udvalg og Kommissioner har — maaske lige med Undtagelse af den dansk-norske Skalkkamp i Radioen — Rekord i Langsomhed. Derfor kan jeg heller ikke tro, at denne Kommission vilde kunne gøre sig færdig inden for en overskuelig Tid. Jeg mener med andre Ord, at det, der her foreligger, er egentlig et Forsøg paa at pakke dette Spørgsmaal om Kvinders Adgang til Præsteembeder ind i en Kommission, hvor det kan ligge gemt indtil bedre Tider. Men det er noget, som jeg finder man ubetinget ikke kan gøre. Man kan sige ja til Kvinders Adgang til Præsteembeder, og man kan sige nej dertil, og begge Synspunkter kan respekteres, men man kan ikke, netop fordi Spørgsmaalet er blevet aktuelt, sige: nu udskyder vi det indtil videre! — gemme det i en Kommission, hvor det kan ligge indtil bedre Dage. Derfor maa jeg fraraade den af de ærede Medlemmer stillede Dagsorden:

Johs. Hansen:

Paa mit Partis Vegne kan jeg anbefale det Ændringsforslag, hvortil vi er Medforlagsstillere.

Jeg skal ikke føje mange Bemærkninger til det, der er blevet sagt af Ordføreren for Udvalgets Flertal, dette Ændringsforslag vedrørende. Jeg vil blot nævne, at i det Øjeblik det er vedtaget, og det regner jeg med, det bliver, og Lovforslaget er gennemført i den ændrede Skikkelse, er dermed den Spærrebom, der hidtil har været for Kvinders Adgang til Præsteembeder, blevet hævet. Det vil sige, at ikke alene stilles Kvinder lige med Mænd, naar det gælder Præsteembeder, men Menighedsraadene faar Adgang til uden at være spærret af Lovgivningen at bestemme, om de vil indstille mandlige eller kvindelige Teologer. Den Spærrebom, der har været, har ikke alene lukket Kvinder ude fra at søge Præsteembeder, men har ogsaa hindret Menighedsraadene i, hvor der maatte være Ønske derom, at faa Kvinder til Præster. Jeg kan altsaa anbefale Ændringsforslaget til Vedtagelse.

Hvor stort et Antal Kvinder der vil blive Præster, naar dette Lovforslag er gennemført, er et andet Spørgsmaal. Mange vil det ikke blive til at begynde med i hvert

Fald, fordi der kun er faa kvindelige Teologer. Hvor mange der vil blive, afhænger ikke af Lovgivningsmagten, men af Kvindernes Interesse for at uddanne sig til disse Stillinger og søge dem og af Menighedsraadenes Vilje til at ansætte kvindelige Præster.

Derimod vil jeg afvise det Forslag til Paastand paa Overgang til Dagsordenen, der er stillet fra konservativ Side, om at nedsætte et Udvalg til at komme med Indstilling om Forholdet mellem Stat og Kirke. Jeg maa afvise det ikke mindst af den Grund, at det ikke er længe siden, vi havde et Udvalg, der havde den samme Opgave, som de Konservative nu vil give det her foreslaaede Udvalg. Det hedder i den Lov, der blev vedtaget i 1928 om Nedsættelse af dette kirkepolitiske Udvalg, til at begynde med: „Kirkeministeren bemyndiges til at nedsætte et Udvalg til Drøftelse af Forholdet mellem Staten og Folkekirken.“ Med de selvsamme Ord begynder de Konservatives Paastand paa Overgang til Dagsordenen. Det vil sige, at den Opgave, de Konservative stiller dette Udvalg, er nøjagtigt den samme, der i 1928 blev stillet det daværende Udvalg.

Det Udvalg, der dengang blev nedsat, var sammensat paa den Maade, at Rigsdagen skulde vælge 8 Medlemmer. Efter Forslaget her skal Rigsdagen ogsaa vælge 8 Medlemmer. Menighedsraadene skulde dengang vælge 8, efter Forslaget her skal de vælge 6. Kirkeligt Samfund af 1898, Kirkelig Forening for den indre Mission i Danmark, Kirkeligt Centrums Sammenslutning, Valgmenighederne og Det københavnske Kirkefond skulde dengang vælge hver 1 Medlem, og det skal de ogsaa denne Gang.

Det blev sagt dengang her i Tinget, i den Betænkning, som Folketingsudvalget afgav, og ogsaa af den daværende Kirkeminister, at det kirkepolitiske Udvalgs Arbejde skulde strække sig over 1 à 2 Aar. Der blev altsaa givet Anvisning paa, hvor længe Arbejdet maatte vare. Det var et Ønske, som Rigsdagen havde, og som Ministeren tiltraadte, og som han meddelte Udvalgets Formand, da Udvalget begyndte sit Arbejde. Ja, Udvalget begyndte i 1928, og det endte 12 Aar senere, 1 à 2 Aar blev altsaa til 12 Aar.

Straks da Udvalget begyndte sit Arbejde, blev der fra socialdemokratisk Side, jeg tror af Pastor Dahl som Ordfører for de 4 Socialdemokrater, Udvalget talte, fremsat et